

نگرش دانشجویان اتاق عمل به آموزش مجازی و عوامل مرتبط در شرایط کووید-۱۹ در دانشگاه های علوم پزشکی مازندران و مشهد در سال ۱۴۰۰

رضا پورمحمد^۱
شقایق رضائی کیا^۱
رضا صالحی نیا^۱
ابراهیم نصیری^۲

Surgical Technology Students' Attitudes Towards Virtual Education and Related Factors in Covid-19 Pandemic in Mazandaran and Mashhad Universities of Medical Sciences, 2021

Reza Pourmohammad¹,
Shaghayegh Rezaeekia¹,
Reza Salehinia¹,
Ebrahim Nasiri²

¹MSc Student in Surgical Technology, Faculty of Paramedical Sciences, Student Research Committee, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

²Assistant Professor, Department of Anesthesiology and Operating Room, Traditional and Complementary Medicine Research Center, Addiction Institute, Mazandaran University of Medical Sciences, Sari, Iran

مؤثر در آموزش مطرح شده است، اما به مفهوم جایگزین آموزش های حضوری نیست (۴). در این مطالعه به منظور ارزیابی نگرش دانشجویان اتاق عمل به آموزش مجازی، در شرایط کووید-۱۹ از پرسشنامه روا و پایا (۰/۸۵) ۲۰ سوالی استفاده شد. پس از اخذ رضایت، داده های ۴۵ دانشجو شرکت کننده با استفاده از نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. بر اساس یافته ها، ۲۹ نفر (۶۴/۴ درصد) از شرکت کنندگان زن و ۱۶ نفر (۳۵/۶ درصد) مرد و میانگین سنی آن ها ۲۲±۳/۰۲ سال بود. ۴۳ نفر (۹۵/۶ درصد) مجرد بودند. ۳۵ نفر از دانشگاه علوم پزشکی مازندران و ۱۰ نفر از مشهد بودند. این پرسشنامه دارای سه بعد علاقه به کار کردن در محیط مجازی، اضطراب به کار کردن در محیط مجازی و

شیوع ناگهانی کووید-۱۹، سیستم های بهداشتی درمانی جهان را با چالش های متعددی مواجه کرد، همچنین سایر حیطه ها از جمله حوزه تعلیم و تربیت را نیز تحت تأثیر خود قرار داد (۱). قرن بیست و یکم مصادف با ظهور فناوری های جدید، به ویژه کامپیوتر و اینترنت و نفوذ بی سابقه و گسترده آن در همه عرصه های زندگی بشر، از جمله آموزش است (۲). در حال حاضر، دانش و فناوری با یکدیگر هم مسیر شده اند و نمی توان یکی از این دو را بدون دیگری به راحتی به دست آورد. فضای مجازی منابع و امکانات وسیع ای در زمینه کسب علم و دانش در اختیار کاربران قرار می دهد (۳). آموزش های حضوری و آموزش های الکترونیکی مکمل یکدیگر می باشند، به عبارتی هر چند روند استفاده از آموزش الکترونیکی رو به گسترش و به عنوان ابزاری

مؤلف مسئول: ابراهیم نصیری - ساری: کیلومتر ۱۷ جاده فرح آباد، مجتمع دانشگاهی پیامبر اعظم (ص)، دانشکده پیراپزشکی
E-mail: rezanf2002@yahoo.com

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد اتاق عمل، دانشکده پیراپزشکی، کمیته تحقیقات دانشجویی، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران
۲. استادیار، گروه اتاق عمل و هوشبری، مرکز تحقیقات طب سنتی و مکمل، پژوهشکده اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ساری، ایران
✉ تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۶/۲۹ تاریخ ارجاع جهت اصلاحات: ۱۴۰۰/۸/۱۰ تاریخ تصویب: ۱۴۰۰/۱۰/۱۳

نظر جنسیت تفاوت معنی دار بود ($P < 0/001$). تفاوتی بین نگرش دانشجویان مازندران و مشهد نبود. به طور کلی نگرش دانشجویان اتاق عمل نسبت به آموزش مجازی در شرایط کووید-۱۹ مثبت نبود. عواملی مانند فراهم نبودن بستر کافی آموزش مجازی، یادگیری کم تر در آموزش مجازی، علاقه دانشجویان به کلاس های حضوری و برقراری ارتباط بیش تر با استاد، نوع رشته و پروسیجرهای مهارتی ضرورت آموزش حضوری را بیش تر می کند و آموزش مجازی کافی نیست ولی در موارد متعددی می تواند مکمل خوبی برای کلاس های حضوری باشد. این مطالعه دارای کد اخلاق (IR.MAZUMS.REC.1400.084) می باشد. از معاونت تحقیقات علوم پزشکی مازندران و دانشجویان شرکت کننده تشکر می شود.

اهمیت آموزش مجازی بود. ۴۰ درصد دانشجویان از روش آموزش مجازی راحت نبودند و در طی کار کردن دچار اضطراب می شدند و تفاوتی بین دو جنس و یا ترم تحصیلی مختلف، نبود. ۶۰ درصد دانشجویان اعتقاد داشتند هیچ روشی جایگزین حضور استاد در کلاس درس و حضوری نمی شود. ۵۳/۳ درصد دانشجویان علاقمند بودند تعدادی از دروس را با روش مجازی بیاموزند. تفاوتی در دو جنس از نظر علاقه به کار کردن در محیط مجازی نبود. ۴۲/۲ درصد شرکت کنندگان، شرایط پرسش و پاسخ در آموزش مجازی در مقایسه با کلاس حضوری را سخت تر می دانستند. ۵۷/۸ درصد معتقد بودند صحبت های استاد را در کلاس درس بیش تر از روش مجازی درک می کنند. بعد اهمیت آموزش مجازی از نظر دانشجویان در سطح متوسطی بود. در بعد اهمیت آموزش مجازی از

References

1. Ghafourifard M. The promotion of Virtual Education in Iran: The Potential which Turned into reality by Coronavirus. Iranian Journal of Medical Education 2020; 20: 33-34 (Persian).
2. Aminkhandaghi M, Mohammad-Hoseainzade M. A survey of students' attitudes toward e-learning. Quarterly Journal of Research in Educational Systems 2010; 5(13): 137-152 (Persian).
3. Mirzaei M, Ahmadipour F, Azizian F. Viewpoints of students of Shahid Sadoughi University of Medical Sciences towards e-Learning in teaching clinical biochemistry. Journal of Medical Education and Development 2012; 7(2): 67-74 (Persian).
4. Seyed-Naghavi MA. Study of Teachers and Students Attitude toward E-learning: Surveying in Iran's E-learning Universities. Journal OF Research AND Planning IN Higher Education 2007; 13(1(43)): 157-176 (Persian).